

ПРИМЉЕНО: 27-11-2025

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
	2667/1		

ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФАКУЛТЕТА

ПРИГОВОР

На извештај Комисије за избор доцента за предмет Транслатологија на Катедри за англистику Филолошког факултета, објављен на сајту Факултета дана 19.11.2025. године, по конкурс за наведено радно место објављеном у листу „Послови“ бр. 1165-1166, дана 8. 10. 2025. године.

Уважени чланови Изборног већа, професори и сарадници, драге колегинице и колеге,

Дужност ми је да вам овим Приговором званично и јавно укажем на неправилности приликом предметног поступка (ре)избора, као и на ову појаву генерално, која постаје готово ендемска. Наиме, довољно је навести први услов конкурса: „**УСЛОВИ: научни степен доктора наука из научне области за коју се бира**“.

(<https://www.fil.bg.ac.rs/uploads/files/Strane/Obavestenja/Konkursi%20za%20radna%20mesta/Konkursi%201165-1166.pdf>)

(Ре)изабрани кандидат **нема ни докторат**, ни магистарски рад, а ни озбиљнији научни рад **из области за коју се по трећи пут бира за доцента**. Сматрам да ништа више није потребно додати и ту би се могао закључити овај Приговор. Дозволите, ипак, још неки аргумент у прилог негативном мишљењу о овом Извештају. Наиме, подносилац овог Приговора је на седници катедарског Већа изразио **противљење и приликом избора чланове Комисије за овај избор, будући да нису стручни за предмет Транслатологија**, као и због непотребног и неуобичајеног укључивања два спољна члана у њен састав, уз истовремено заобилажење компетентних наставника са матичне Катедре (или других факултета). Затим, одређени подаци и референце којима је у Извештају поткрепљена одлука о избору нетачни су или „креативно употребљени“, у недостатку валидних. Навешћу само један: годишње конференције Преводилачке службе ЕУ у Бриселу и представника универзитета-корисника финансијске подршке ЕУ (SCIC-Universities) **НИСУ НАУЧНЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ**, а као такве су наведене у релевантном делу Извештаја. То су годишња дружења спонзора и корисника, где се размењују искуства и представљају примери из праксе, а не научни радови. Учешће „по позиву“ обезбеђено је самим статусом учесника као представника матичних универзитета. Нажалост, Универзитет у Београду је, а да то није ни знао, годинама представљала особа која је, поред недостатка стручних квалитета, демонстрирала и упитне етичке принципе. Иако никада није званично предложена или именована, кандидаткиња коју Комисија за избор предлаже у предметном Извештају је **самовољом тадашње управе руководила целокупним студијским програмом Мастер из конференцијског превођења (MCIT) и**

то тако што је елиминисала све компетентне и искусне кадрове са матичне катедре, која и чини окосницу овог програма по бројности уписаних кандидата. Кад би се неки сарадник и усудио да пита зашто у тиму за практичне вежбе симултаног превођења није колегиница која је акредитовани преводилац те исте Службе ЕУ која финасира програм (а којој су сервиране неистине), предложена кандидаткиња би му претила бившом деканом. Именоване у тела која Комисија афирмативно наводи (Акредитационо, итд.) такође је спроведено од стране и за мандата претходне деканке. И у једном и у другом случају, најближа сарадница била јој је председница Комисије на чији Извештај се упућује овај Приговор.

Бројна су сведочења о нестручном и нетранспарентном раду предложене кандидаткиње на поменутом мастер програму, како студената, тако и спољних сарадника који су путовали из других држава ради ангажовања, будући да је финансијерима објашњено да Факултет нема својих кадрова. Програм никада није био доступан на званичној страници Факултета, а онај који је у тајности дат студентима садржи бројне нетачне податке, укључујући и оне о предметима које је предавала кандидаткиња.

Највећи ударац Катедри, Факултету, па и целом Универзитету (јер се он као ентитет јавља у сарадњи са ЕУ) кандидаткиња ипак није задала својом нестручношћу и приватизовањем овог уносног мастера, већ након што је акредитација тог програма истекла, а она није ни покушала да је продужи. Но, остала је наш званични представник за ЕУ. Факултет је, у међувремену, са новом управом на челу, формирао Радну групу за развој новог преводилачког мастера, ослоњеног искључиво на домаће снаге, јер је подршка ЕУ изостала. Већ током прве две године рада имао је по десет (10) студената само на Англистици, што је више од укупног броја на старом мастеру током свих година његовог постојања. Додаћу и упркос силном труду наших представница у НАТ-у (кандидаткиње и председнице предметне Комисије) да спрече његову акредитацију, на згражање колега рецензената. Важна напомена: **подршка ЕУ је изостала јер им је управо кандидаткиња за доцента Транслатологије из предметног Извештаја саопштила да Београдски универзитет више нема студије усменог превођења, као и да смо се окренули кинеском и руском језику уместо енглеског, заузимајући антиевропски курс.** Тиме су неколике генерације наших сјајних студената остале ускраћене за програме размене, праксе у институцијама ЕУ и студијске посете.

Стога позивам Изборно веће да не изабере предложеног кандидата за доцента Транслатологије на Катедри за англистику.

Захваљујем на времену и пажњи.

У Београду, 27.11.2025. године

др Наташа Шофранац, ванредни професор

Катедра за англистику

